

## ĐIỂM TỰA

Hôm nay, chúng ta cùng nhau suy gẫm đoạn Tin Mừng theo Thánh Luca chương 16, từ câu 19 đến 31, một dụ ngôn quen thuộc về người phú hộ giàu có và anh Lazarô nghèo khó. Chắc hẳn, mỗi người chúng ta đã từng nghe, đọc, và suy niệm rất nhiều lần về dụ ngôn này, với những vấn đề sâu sắc được đặt ra: sự phân biệt giàu nghèo, thái độ vô cảm của người giàu trước nỗi khổ của người nghèo, kết cục bi thảm của người phú hộ trong hỏa ngục, và hạnh phúc viên mãn của Lazarô trong lòng Abraham.

Trong buổi chia sẻ hôm nay, tôi xin được khai triển đoạn Tin Mừng này trong mối liên hệ với bài đọc thứ nhất, trích từ sách Ngôn Sứ Giêrêmia chương 17, từ câu 5 đến 10. Và tôi xin mượn hình ảnh "điểm tựa" để soi sáng cả hai bài đọc Kinh Thánh này.

Điểm tựa là một vật, một người, hoặc một điều gì đó mà chúng ta có thể dựa vào để đứng vững, để hành động, hoặc để tác động đến những thứ khác. Câu nói nổi tiếng của Archimedes: "Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhấc bổng quả đất này," đã cho thấy sức mạnh của một điểm tựa vững chắc.

Tuy nhiên, hai bài đọc Kinh Thánh hôm nay cũng chỉ ra cho chúng ta những điều không thể trở thành điểm tựa vững vàng. Trong bài đọc thứ nhất, Ngôn Sứ Giêrêmia nhắc lại lời Chúa: "Đáng nguyên rửa thay kẻ tin ở người đời, lấy sức phàm nhân làm nơi nương tựa." Chúa còn nói thêm: "Không gì nham hiểm và bất trị như lòng người, ai dò thấu được?" Như vậy, con người, sức lực phàm nhân, và lòng dạ con người không thể là điểm tựa đáng tin cậy.

Lời Chúa qua Ngôn Sứ Giêrêmia khiến chúng ta suy ngẫm. Trong cuộc sống, chúng ta cần tin tưởng và dựa vào nhau để cùng nhau vươn lên, như lời bài hát "Một đời người, một rừng cây." Không có niềm tin, không có sự nâng đỡ, chúng ta khó có thể sống trọn vẹn.

Nhưng chúng ta cũng cần nhận ra mặt trái của sự nương tựa, đó là sự dựa dẫm. Dựa dẫm có nghĩa là chỉ cậy nhờ vào sức mạnh của người khác, của một điều gì đó, mà đánh mất chính bản thân mình, đánh mất phẩm giá của mình, trở thành một thứ dây leo hoặc tầm gửi.

Ở đây, chúng ta cần hiểu rằng sự nương tựa, hay "điểm tựa," được đề cập đến trong bình diện đời sống thiêng liêng, trong mối tương giao với Thiên Chúa, liên quan đến vận mệnh linh hồn, đến cuộc sống vĩnh cửu của chúng ta. Nếu liên quan đến vận mệnh linh hồn, thì con người không thể là điểm tựa tuyệt đối. Người khác có thể giúp chúng ta đến gần Thiên Chúa hơn, nhưng Thiên Chúa mới là đích điểm cuối cùng. Con người chỉ là một trợ duyên.

Vậy, câu hỏi được đặt ra cho mỗi người chúng ta là: chúng ta đang nương tựa vào ai, vào điều gì một cách trọn vẹn và tuyệt đối nhất? Điều gì đang là điểm tựa thật sự của chúng ta?

Trong bài Tin Mừng, chúng ta thấy người phú hộ giàu sang, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình. Vấn đề không phải là ông ta giàu có một cách bất chính, mà là ông ta đã đặt niềm tin, chỗ dựa của mình vào đâu. Điểm tựa của ông là gì? Cách sống hàng ngày của ông đã cho thấy điều đó: lụa là gấm vóc, yến tiệc linh đình. Của cải

vật chất và những thú vui hưởng thụ đã trở thành điểm tựa của ông. Ông dựa vào đó, tựa vào đó để định hình nhân phẩm, nhân cách, và ý nghĩa cuộc đời mình.

Chính vì của cải vật chất là điểm tựa, nên ngay khi còn sống, ông không hề đoái hoài đến Lazarô nghèo khổ nằm trước cổng nhà ông. Ông ở lại trong thế giới của sự giàu sang, không có lòng trắc ẩn, không biết chia sẻ.

Nhưng khi của cải vật chất không còn nữa, khi ông lìa đời, ông chẳng còn gì để dựa vào. Cuộc đời ông bỗng chốc tan vỡ. Ngay cả khi ở trong hỏa ngục, ông vẫn chưa ngộ ra đâu là điểm tựa thật sự. Ông xin Tổ phụ Abraham cho Lazarô nhỏ một chút nước để dịu cơn khát, vẫn lấy vật chất làm điểm tựa. Rồi ông lại xin Tổ phụ Abraham cho phép Lazarô về báo tin cho anh em ông, để họ cải thiện đời sống, đừng rơi vào cảnh ngộ như ông. Ông vẫn lấy con người làm điểm tựa.

Tổ phụ Abraham trả lời: "Chúng đã có Mô-sê và các ngôn sứ, nghĩa là đã có lời Chúa, có đường lối của Chúa, có thánh chỉ của Chúa. Chúng phải dựa vào lời Chúa, thánh chỉ của Chúa, đường lối của Chúa mà làm điểm tựa cho cuộc đời."

Qua những suy tư này, chúng ta hãy tự hỏi: Ai, điều gì thật sự là điểm tựa cho chúng ta, để cuộc đời chúng ta vững vàng và mang lại ý nghĩa? Chúng ta hãy nhớ lời Chúa qua Ngôn Sứ Giêrêmia: "Phúc thay kẻ đặt niềm tin vào Đức Chúa, và có Đức Chúa làm chỗ nương thân. Người ấy như cây trồng bên dòng nước, đâm rễ sâu vào mạch nước trong. Mùa nóng có đến cũng chẳng sợ gì, lá trên cành vẫn cứ xanh tươi, và không ngừng trổ sinh hoa trái." Người đặt niềm tin vào Chúa, lấy Chúa làm điểm tựa, sẽ có một cuộc đời hạnh phúc và phong nhiêu.

Trong Mùa Chay thánh này, chúng ta được mời gọi nhìn sâu vào lòng mình, thẩm định xem ai, điều gì đang ảnh hưởng lớn nhất đến cuộc đời chúng ta. Bởi vì điều đó chính là điểm tựa của chúng ta. Nếu Chúa là điểm tựa của chúng ta, thì thật hạnh phúc biết bao! Chúng ta hãy cùng thưa lên với Chúa: "Lạy Chúa, con tín thác vào Ngài!"